

РЕШЕНИЕ

№ 2389

гр. София, 22.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **7093** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ /ДИТ Софийска област/ срещу Решение № 1313/15.03.2024 г., постановено по НАХД № 15476/2023 г. по описа на СРС, НО, 7 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление /НП/ № 23-2300498/06.10.2023 г., издадено от инж. К. Й. В. - Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (ДИТСО) към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА „ГИТ“), с което на „Е - Комерс Фешън МОЛ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл. 79, ал. 4, вр. чл. 78, ал. 1 от ЗТМТМ за нарушение разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ.

Релевираните касационни основания се субсумират в доводите, че атакуваният съдебен акт е неправилен, като постановен в нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Поддържа се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати приетите от първоинстанционния съд съществени нарушения на административнопроизводствените правила, и като е приел противното

първоинстанционния съд е постановил решението си в противоречие със закона. Иска се първоинстанционното решение да бъде отменено, като бъде потвърдено и наказателното постановление. Претендира се и присъждане на възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Ответникът по касация – „Е - Комерс Фешън МОЛ“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител, чрез процесуалния си представител в представени по делото отговор на касационната жалба, моли касационната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За фактите:

Софийски районен съд е бил сезиран с жалба, предявена от на „Е - Комерс Фешън МОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], против НП № 23-2300498/06.10.2023 г., издадено от инж. К. Й. В. - Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (ДИТСО) към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА „ГИТ“), за това, че към 09.08.2023 г. „Е - Комерс Фешън МОЛ“ ЕООД, в качеството си на местен работодател по смисъла на § 1, т. 11 от ДР на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), не е уведомил писмено ИА „ГИТ“ в 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава (С.) лицето С. С., гражданин на Република С., с разрешение за пребиваване № 70106635, валидно до 10.07.2019 г. с постоянно пребиваване, с което била нарушена разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ, като нарушението се изразявало в бездействие и се извършвало безспорно и до датата, на която работодателят бил призован да се яви за представяне на документи в ДИТСО на 09.08.2023 г. Предвид горното, на основание чл. 79, ал. 4, вр. чл. 78, ал. 1 от ЗТМТМ, на „Е - Комерс Фешън МОЛ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН № 23-2300498/10.08.2023 г., съставен от Е. Х. А. на длъжност началник на отдел АИПО при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“- С..

Първоинстанционният съд е приел за установени обективиранияте в актовете на административнонаказателното производство фактически констатации, като е

възприел установената фактическа обстановка:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 19.07.2023г. в обект на контрол: склад, находящ се в [населено място], ул."Околовръстен път" 68 е установено, че престират труд работещи на „Е - Комерс Фешън МОЯ" ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. С призовка по по чл.45 от АПК от 04.08.2023г., връчена на упълномощен представител проверяващите органи са изискали документи, необходими за извършване на контрола, като работодателят е призован да се яви на 09.08.2023г. в Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" - С., [улица] да представи изисканите документи и за даване на сведения и обяснения. Проверката по документи продължила на 09.08.2023г. и на 10.08.2023г. в Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" - С., [улица]. В резултат е установено, че:

В хода на инспектирането е представено трудовото досие на С. С., гражданин на С., с разрешение за пребиваване 70106635, валидно до 10.07.2019г. с постоянно пребиваване и дата на раждане 05.07.1997г. Между С. С., гражданин на С. и „Е - Комерс Фешън МОЯ" ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е сключен трудов договор 24/09.02.2022г. и е уговорено С. да постъпи на работа на 10.02.2022г. Видно от отчетни форми за явяване на работа за месец май и юни 2023г., С. С. е отработил пълен месец и според ведомост за заплати респективно му е начислено и изплатено трудово възнаграждение. Направена е справка в информационната система на ИА ГИТ за установяване спазване на задължението на работодателя по чл. 10, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /Обн. ДВ. бр.33 от 26 Април 2016г./, от която се установи, че към 09.08.2023г. „Е - Комерс Фешън МОЯ" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], в качеството му на местен работодател по смисъла на параграф 1, точка 11 от Допълнителните разпоредби на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност/обн. ДВ. бр.33 от 26 Април 2016г./, не е уведомил писмено Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" в 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава /С./ лицето С. С., гражданин на С., с разрешение за пребиваване 70106635, валидно до 10.07.2019г. с постоянно пребиваване.

При връчване на призовката на 04.08.2023г. и към дата на проверката на 09.08.2022г., упълномощеното лице на работодателя дало информация, че до посочената дата не са уведомявали Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за започване на работа на гражданина на трета държава /С./ лицето С. С., гражданин на С., с разрешение за пребиваване 70106635, валидно до 10.07.2019г. с постоянно пребиваване. В тази връзка било прието, че нарушението се изразява в бездействие и се извършва безспорно и до дата на която на работодателят е бил призован да се яви за представяне на документи в ДИТ на 09.08.2023г. в [населено място]. С това деяние е „Е - Комерс Фешън МОЯ" ЕООД е нарушил чл. 10, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

Процесното административно наказание е наложено при тази фактическа и правна обстановка, която е възприета в пълнота от административнонаказващия орган и възпроизведена и в спорното наказателно постановление.

В хода на първоинстанционното производство е разпитан съставителя на АУАН Е. Х. А. и свидетелите К. Г. К. и К. И. Н., които са потвърдили фактическите констатации в АУАН.

С обжалваното пред настоящата инстанция решение, първоинстанционният съд е отменил процесното наказателно постановление. За да постанови посочения резултат районният съд е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН. За да постанови процесното решение СРС е изложил следните мотиви:

Съгласно текста на посочената като нарушена разпоредба на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ, в 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава работодателят уведомява писмено за това Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Съобразно този текст, няма спор, че датата на евентуално нарушение на посочената разпоредба е законодателно фиксиран и това е първият ден, следващ изтичането на 7-дневния срок. Релевантно за началото на срока е датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава. Иначе казано, за да спазят изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, актосъставителят и АНО е следвало недвусмислено и непротиворечиво да посочат датата, на която гражданинът на трета държава С. С. е започнал действително да полага труд за „Е - Комерс Фешън МОЛ“ ЕООД, както и (ако не датата на осъществяване на нарушението, поне) датата, на която изтича законоустановения в чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ 7-дневен срок. Актосъставителят и АНО не са сторили нито едното, нито другото. От една страна се твърди, че в трудовият договор на С. било уговорено същият да постъпи на работа на 10.02.2022 г., а от друга - че са установени отчетни форми за явяване на работа за месец май и юни 2023 г., без обаче да се посочва каквато и да е конкретна дата от тези два месеца, в която е започнал да тече срокът по чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ. Напълно неясно остава дали актосъставителят и АНО считат за начало на действително полагане на труд датата 10.02.2022 г. (както твърди св. К. К., участвала в проверката, и процесуалният представител на АНО, който приема при пледоарията си, че е налице бездействие от „около година и повече“) или пък някоя неуточнена дата от месец май 2023 г. При първия вариант се явява очевиден извода, че АУАН е издаден след изтичане на субсидиарния едногодишен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, което влече незаконосъобразност на административно-наказателното производство.

При втория вариант началната дата на срока по чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ е оставена на догадки и предположения.

Самото обстоятелство, че актосъставителят и АНО вменяват нарушение, чиято дата на осъществяване не е посочена по изричен начин, а предполага вариативно тълкуване, е достатъчно съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита. Неяснотата около датата на твърдяното нарушение допълнително се задълбочава от становището, лансирано в НП, че „нарушението се изразява в бездействие и се извършва безспорно и до датата, на която работодателят е бил призован да се яви за представяне на документи в ДИТ на 09.08.2023 г. Подобен извод противоречи както на изричната разпоредба на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ, така и на принципа за

законоустановеност на нарушенията. Нещо повече - подобен подход, въвеждащ статут на безкрайна осъществяемост на административните нарушения, освен че е предпоставка за заобикаляне на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, реално измества датата на което и да е административно нарушение от волята на законодателя към момента, в който контролните органи решат да осъществят проверка. Принципът на законоустановеност на нарушенията изисква, дори когато същото е осъществено чрез бездействие, то да е относимо към точно определен ден във времето, до края на който деецът е следвало да изпълни нормативно определено задължение.

За правото:

Решението е правилно. Като е стигнал до изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление поради нарушение на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН районният съд е постановил правилен - обоснован и законосъобразен съдебен акт. В решението са изложени подробни и задълбочени мотиви относно незаконосъобразността на наказателното постановление на това основание. Фактите по делото са обсъдени по отделно и в тяхната съвкупност. Съобразени са в пълнота събраните гласни и писмени доказателства по делото и доводите на страните.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка, са направени законосъобразни изводи относно приложението, както на материалния, така и на процесуалния закон.

Фактическите констатации и правните изводи формирани от първостепенния съд се споделят напълно от настоящата инстанция. Мотивите на решението са изключително подробни.

Неоснователни са доводите на касатора за липса на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ е категорична: В 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава работодателят уведомява писмено за това Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Съгласно цитираната норма е безспорно, че датата на нарушение на посочената разпоредба е законодателно фиксиран и това е първият ден, следващ изтичането на 7-дневния срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава.

В конкретния случай правилно първоинстанционният съд е приел, че както процесното НП, така и акта за установяване на административно нарушение не отговарят на установените от закона императивни изисквания. Касае е се за нарушение на императивните разпоредби на чл. чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е дотам съществено, че обуславя незаконосъобразността на наказателното постановление и отмяната му само на това процесуално основание, без дори да е необходимо да се разглеждат въпросите по същество, касаещи извършване на нарушението и неговото авторство. Наказателното постановление и АУАН, въз основа на който то е издадено, не дават задоволително обяснение на въпроса коя е точната дата на извършване на административното нарушение. Разпоредбите на

закона са ясни, категорични и точни. Каза се, според чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН - Наказателното постановление, трябва да съдържа датата на извършване на нарушението. Същото се отнася и за АУАН, с оглед разпоредбите на чл. 42, т. 3 от ЗАНН. Това посочване обаче трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Реквизитите на АУАН и НП не могат да бъдат извлечени по тълкувателен път от съдържанието на други документи по административнонаказателната преписка, нито по пътя на формалната или правна логика в предлагания от касаторра аспект. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. В този смисъл са без значение индициите, че лицето, на което е наложено административното наказание, вероятно е разбрало коя е точната дата на извършване на административното нарушение. Правоприлагането, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни.

Доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от районния съд изводи не са ангажирани нито в първоинстанционното, нито в настоящото съдебно производство.

Изложеното до тук налага да се приеме, че касационната жалба е неоснователна на посочените в нея основания, а обжалваното пред касационната инстанция решение на районния съд е правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати нарушения нито на материалния, нито на процесуалния закон, поради което и същото като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила от настоящата инстанция.

Водим от горното, и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1313/15.03.2024 г., постановено по НАХД № 15476/2023 г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.